

P7_TA(2012)0461

Bendros žuvininkystės politikos išorės aspektas

2012 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros žuvininkystės politikos išorės aspekto (2011/2318(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 13 d. Komisijos komunikatą dėl bendros žuvininkystės politikos išorės aspekto (toliau – komunikatas) (COM(2011)0424),
- atsižvelgdamas į 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS),
- atsižvelgdamas į 1995 m. Susitarimą dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su migruojančių tarp išskirtinės ekonominės zonos ir atvirosios jūros bei toli migruojančių žuvų išteklių išsaugojimu ir valdymu, įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio mėn. Maisto ir žemės ūkio organizacijos (angl. FAO) konferencijoje priimtą Maisto ir žemės ūkio organizacijos Atsakingos žvejybos elgesio kodeksą (toliau – elgesio kodeksas),
- atsižvelgdamas į 1998 m. birželio mėn. Orhuse priimtą Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančioms sprendimams ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio mėn. FAO tarybos patvirtintą Tarptautinį žvejybos pajėgumų valdymo planą (toliau – IPOA pajėgumai),
- atsižvelgdamas į FAO pranešimą dėl pasaulio žuvininkystės ir akvakultūros būklės 2010 m.,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (toliau – NNN reglamentas)¹, ir 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1006/2008 dėl Bendrijos žvejybos laivų žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse leidimų ir trečiųjų šalių laivų žvejybos galimybių Bendrijos vandenyse (toliau – žvejybos leidimų reglamentas)²,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendros žuvininkystės politikos (toliau – pagrindinis reglamentas) (COM(2011)0425),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl kovos su neteisėta žvejyba

¹ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

² OL L 286, 2008 10 29, p. 33.

pasauliniu mastu. ES vaidmuo¹,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos reformos²,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų importavimo į ES tvarkos, atsižvelgiant į būsimą bendros žuvininkystės politikos (BŽP) reformą³,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl ES ir Mauritanijos žvejybos partnerystės susitarimo⁴,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl būsimo protokolo, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, numatyti Europos Bendrijos ir Maroko Karalystės žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime⁵,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir žuvininkystės tarybos 2012 m. kovo 19-20 d. išvadas dėl BŽP išorės aspekto,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto bei Tarptautinės prekybos komiteto nuomonės (A7-0290/2012),
- A. kadangi du trečdaliai pasaulio vandenynų yra už nacionalinės jurisdikcijos ribų, kur bet kokia išsami ir visapusiška žvejybos valdymo teisinė sistema privalo būti pagrįsta 1982 m. JT jūrų teisės konvencija ir atitinkamomis teisinėmis priemonėmis; kadangi tvarus žuvininkystės valdymas yra strategiškai svarbus nuo žvejybos saugos priklausančioms pakrančių bendruomenėms ir maisto saugai;
- B. kadangi, naujausiu FAO vertinimu, 85 proc. kelių pasaulio žuvų išteklių, apie kuriuos turima informacijos, visiškai išnaudota arba naudojami pernelyg intensyviai, nors 2010 m. FAO ataskaitoje nurodyta, kad dėl gero valdymo visame pasaulyje atkuriant pereikvotus išteklius ir jūrų ekosistemas padaryta pažanga;
- C. kadangi ES yra viena iš svarbiausių pagrindinių žvejybos atstovių, aktyviai ir rimtai plėtojančių veiklą visuose pasaulio vandenynuose, ji vykdo įvairią laivyno veiklą, naudoja ES piliečių investicijas, sudaro dvišalius žuvininkystės susitarimus ir dalyvauja visų svarbiausių regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (toliau – RFMO) veikloje, tuo pat metu skatindama gerąją praktiką ir pagarbą žmogaus teisėms;
- D. kadangi ES yra viena iš didžiausių žuvininkystės produktų rinkų ir didžiausia žuvininkystės produktų importuotoja pasaulyje – ES suvartoja 11 proc. pasaulio žuvininkystės produktų (pagal kiekį), o importuoja – 24 proc. žuvininkystės produktų (pagal vertę), net jei jai tenka tik 8 proc. pasaulio laimikio (2 proc., jei orientuojamasi į išorės vandenį);

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0516.

² OL C 348 E, 2010 12 21, p. 15.

³ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 119.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0232.

⁵ Priimti tekstai: P7_TA(2011)0573.

- E. kadangi RFMO kvotos daugiausia buvo grindžiamos istoriniu laimikiu, kas paskatino išsivysčiusias šalis išlaikyti privilegijas naudotis pasaulio žvejojimo išteklių; kadangi jos šiuo metu privalo atsižvelgti į pakrančių besivystančių šalių, kurios nuo seno buvo priklausomos nuo gretimų žuvininkystės išteklių, žvejojimą, šios tvarkos ES privalo laikytis;
 - F. kadangi ES vystymosi labui turi siekti politikos darnos, kaip nustatyta SESV 208 straipsnio 1 dalyje, kurioje teigiama, kad „Sąjunga atsižvelgia į bendradarbiavimo vystymosi labui tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims“;
 - G. kadangi ES apskritai darniai ir suderintai privalo taikyti visas kitas politikas, susijusias valstybėmis, kurios nėra ES narės, išskaitant žuvininkystę, sveikatą, prekybą, užimtumą, aplinką, bendrus užsienio politikos tikslus ir strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimą;
 - H. kadangi siekiant užtikrinti tvarią žvejojimą daugeliu atvejų reikia gerinti duomenis apie ES gaudomų žuvų sužvejojamus išteklius arba išteklius, skirtus ES rinkai – jų būklę, ir užtikrinti, kad būtų galima susipažinti su informacija apie bendrą vietos laivynų bei kitų, trečiųjų šalių laivynų sugaunamą kiekį;
 - I. kadangi reikia tikslių mokslinių tyrimų siekiant pamatyti, kuriose žvejojimo vietose naudojami ar gali būti naudojami pernelyg dideli laivyno pajėgumai;
 - J. kadangi BŽP turėtų būti įrankis, kuriuo ES galėtų parodyti pasauliui, kaip vykdoma atsakinga žvejojimo ir skatinamas geresnis tarptautinis žvejojimo vietų valdymas taikant laivyno valdymo Europos standartus;
 - K. kadangi ES turi prisiimti didžiausią atsakomybę sutelkiant tarptautinę bendruomenę kovai su NNN žvejojimo;
1. teigiamai vertina Komisijos komunikatą ir daugelį į jį įtrauktų teigiamų pasiūlymų skatinti ES žvejojimo ir su ja susijusios veiklos tvarumą už ES vandenų ribų, įskaitant atokiausius regionus; tačiau mano, kad dokumento taikymo sritis nepakankamai plati, kadangi jame per daug dėmesio skiriama dvišaliams susitarimams ir daugiašalėms organizacijoms, ir kad jame turėtų būti integruotai apimama kita veikla siekiant gauti produktų, skirtų ES rinkai;
 2. pabrėžia ES poreikį dirbti remiantis Sąjungos politikos suderinamumo pagrindais siekiant geresnio tarptautinės žuvininkystės valdymo;
 3. mano, kad labai svarbu koordinuoti užsienio ir bendradarbiavimo politiką siekiant nustatyti tvarios žvejojimo susitarimus ir sukurti reikiamą sąveiką siekiant veiksmingiau prisidėti prie susijusių trečiųjų šalių plėtros;
 4. mano, kad ES žuvininkystės produktų rinkos dydis ir geografinė su ES vėliava plaukiojančių ir ES savininkų turimų laivų veiklos aprėptis verčia ES prisiimti didelę atsakomybę – užtikrinti, kad jos ekologiškas žvejojimo pėdsakas ir socialinis ir ekonominis poveikis būtų tvarūs, o Europos ir kitų šalių, į kurių rinką patenka Europos žuvininkystės produktai ir susiję produktai, vartotojams būtų tiekiami aukštos kokybės žuvininkystės produktai ir prisidedama prie socialinės ir ekonominės pakrančių žvejojimo bendruomenių struktūros ES ir kitur;

5. mano, kad žvejyba pagal ES interesus ES ir kituose vandenyse ir ES rinkai skirti žvejybos produktai turėtų būti grindžiami tais pačiais ekologinio bei socialinio tvarumo ir skaidrumo standartais ir kad tie patys principai turėtų būti ginami ir reikalaujama jų laikytis trečiojoje šalyje, tiek dvišališkai tiek daugiašališkai; ir mano, kad išmetimo į jūrą draudimas pradėjus jį taikyti ES vandenyse turėtų būti taikomas toms pačioms rūšims, stebint TV stebėjimo sistemomis ir stebėtojams, ir įgyvendinamos tinkamos leidžiančios nukrypti nuostatos, kad būtų išvengta vietoje suvartojamų produktų kainos svyravimo;
6. primena SESV 208 straipsnyje nurodytą reikalavimą suderinti ES politiką su vystymosi tikslais; pažymi, kad šiai darnai užtikrinti reikia, kad ne tik pati Komisija, bet ir valstybių narių vyriausybės koordinuotų savo pačių vidaus veiklą ir kad būtų koordinuojama Komisijos ir konkrečių valstybių narių vyriausybės tarpusavio veikla;
7. primena, kad siekiant didesnio sprendimų nuoseklumo, į ES veiksmus turi būti įtraukti su prekybos, sveikatos apsaugos, užimtumo, kaimynystės, aplinkos, jūrų, užsienio politika susiję aspektai ir būtų įgyvendinta „Europa 2020“ strategija;
8. primena, kad IPOA pajėgumais (Tarptautiniame žvejybos pajėgumų valdymo plane) ES įsipareigojo ne vėliau kaip 2005 m. parengti ir įgyvendinti žvejybos pajėgumų valdymo sistemą; prašo, kad Komisija paaiškintų, kodėl atrodo, kad pajėgumų valdymo klausimu vykdo priešingą politiką – siūlo išaldyti tam tikrą RFMO veiklą ir kartu panaikinti pagrindinius teisinius pajėgumų apribojimus ES laivynuose; prašo Komisijos skatinti dvišalius ir daugiašalius mechanizmus siekiant suderinti žvejybos pajėgumus su turimais ištekliais, kurie manoma, kad yra reikalingi tam, kad visi šiose srityse žvejojantys laivai išteklius naudotų tvariai;
9. mano, kad BŽP išorės aspekto tikslai ir principai turėtų būti įtvirtinti pagrindiniame reglamente;

Bendrosios nuostatos

10. pažymi, kad žuvininkystės susitarimų galiojimas ir naujų žvejybos galimybių ieškojimas trečiojoje šalyje turėtų būti žuvininkystės išorės politikos prioritetinis tikslas, pripažįstant, kad kai ES laivynas baigia darbą trečiojoje šalyje žvejybos vietoje, šios žvejybos galimybės paprastai persikirstomos kitiems laivynams, kuriems taikomi daug prastesni, negu reikalauja ir gina ES, saugojimo, valdymo ir tvarumo standartai;
11. ragina Komisiją tarptautiniuose forumuose, kuriuose dalyvauja ES, pritarti aiškiai apibrėžtiems ekologiškai, ekonomiškai ir socialiai tvarios žvejybos tarptautiniuose ir nacionalinėms jurisdikcijoms priklausančiuose vandenyse principams ir skubiai bei veiksmingai įgyvendinti forumuose priimtus sprendimus;
12. pabrėžia, kad ES turėtų parengti specialią žuvininkystės ir jūrų gyvųjų išteklių valdymo strategiją, apimančią visas neeuropines Viduržemio jūros pakrančių valstybes;
13. primygtinai ragina Komisiją toliau įgyvendinti pasaulinę ir daugiašalę darbotvarkę, kurios laikantis būtų skatinama tvari žvejyba ir jūrų sistemos biologinės įvairovės apsauga, o dialogas su šalimis, tokiomis kaip JAV, Japonija, Rusija ir Kinija bei trečiojoje šalyje, stipriai vykdančios žvejybos veiklą pasaulio vandenynuose, peraugtų į veiksmingą partnerystę siekiant spręsti esminius klausimus, pvz., neteisėtus, nedeklaruojamus ir

nereglamentuojamos (NNN) žvejybos panaikinimo, jei reikia, per didelio žvejybos bei laivynų pajėgumų sumažinimo ir tarptautinių vandenų kontrolės bei valdymo klausimus laikantis UNCLOS principų ir taikant kitas atitinkamas priemones;

14. primygtinai ragina Komisiją skatinti laikytis tarptautinės teisės aktų, pirmiausia Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS), dalyvauti įgyvendinant TDO konvencijas ir kontroliuoti, kad būtų laikomasi šių taisyklių; ragina Komisiją bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis visuose tinkamuose forumuose, ypač regioninėse žuvininkystės valdymo organizacijose (RFMO);
15. mano, kad ES turėtų JT lygmeniu imtis iniciatyvos įsteigti pasaulinę ir atsekamą visų pagrindinių į tarptautinės prekybos rinką patenkančių žuvų rūšių laimikio dokumentavimo sistemą, pagrįstą vėliavos valstybės atsakomybės principu ir atitinkančią NNN reglamentą, kaip pagrindinę priemonę didinti atitiktį esamoms apsaugos ir valdymo priemonėms ir kovoti su NNN žvejyba, tokiu būdu skatinant atsakingą vartojimą;
16. ragina Komisiją drąsiau įgyvendinti reglamentą (EB) Nr. 1005/2008 dėl NNN žvejybos, ypač dėl susitariančių RFMO šalių, kurios aktyviai nebendradarbiauja kuriant ir įgyvendinant svarbiausias kovos su NNN žvejyba priemones;
17. mano, kad Europos Sąjunga JT sistemoje turėtų būti aktyvesnė, kad būtų išsiaiškinta, kokiomis priemonėmis pasaulio bendruomenė gali patenkinti:
 - poreikį taikyti platesnį regioninį požiūrį ir integruočiau valdyti pasaulinius vandenynus – gyvuosius jūrų išteklius ir kitus išteklius;
 - taršą ir klimato kaitos poveikį vandenynams, įskaitant vertingų žydrųjų anglies dioksido absorbentų apsaugą ir atkūrimą, ir
 - socialines normas ir darbo sąlygas;
18. atkreipia dėmesį į Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) vykstančių derybų dėl subsidijų drausmės žuvininkystės sektoriuje svarbą ir ragina ES aktyviau dalyvauti šiose diskusijose.
19. atkreipia dėmesį, kad būtina sukurti ekologiniu požiūriu tvarios, o socialiniu požiūriu teisingos kilmės žuvininkystės produktų skatinimo priemones ES ir už jos ribų;
20. atkreipia dėmesį, kad vienas iš BŽP išorės aspekto prioritetų turi būti tolimųjų reisų Europos laivyno ateities užtikrinimas, ypač kiek jis apima žvejybos teises, kurios būtų tų šalių, kuriose plaukioja, ekonominės ir socialinės plėtros pamatas;

Dvišaliai žvejybos susitarimai

21. mano, kad partnerių derybomis suderinti ir vienodomis sąlygomis įgyvendinami dvišaliai žvejybos susitarimai arba tausios žuvininkystės susitarimai (angl. SFA), kaip Komisija siūlo juos vadinti, turėtų būti grindžiami ES laivų vykdomu atsakingu ir tvariu išteklių naudojimu ir turėtų būti naudingi abiem šalims – trečioji šalis gautų ekonominių išteklių, techninių ir mokslinių žinių, pagalbą tobulinant žvejybos valdymą ir apskritai valdymą, tuo pat metu galėtų būti tęsiama žvejybos veikla, kuri yra svarbi socialiniu ir ekonominiu požiūriu ir yra šviežių ir konservuotų produktų tiekimo šaltinis ES ir kitų besivystančių

šalių rinkoms;

22. ragina ES siekti kuo greičiau sudaryti su kaimyninėmis šalimis bendradarbiavimo tausios žuvininkystės srityje susitarimus, pagal kuriuos ES teiktų finansavimą ir techninę paramą formuojant darnesnę ir nuoseklesnę politiką, kad visuose bendruose jūrų baseinuose būtų taikoma suderinta ir tvari žuvininkystės politika, tokiu būdu padidėtų BŽP veiksmingumas visuose susijusiuose regionuose; šiuos susitarimus reikėtų sudaryti laikantis sąžiningo ir lygiateisio bendradarbiavimo principų, taip pat gerbiant žmogaus teises ir siekiant sąžiningai padalyti atsakomybę tarp Sąjungos ir atitinkamos šalies partnerės;
23. kad būtų pagerintas bendradarbiavimas su kaimyninėmis šalimis ir bendrai naudojamų išteklių valdymas, ragina ES siekti sudaryti su šiomis šalimis bendradarbiavimo tausios žuvininkystės srityje susitarimus, kuriais būtų siekiama ne gauti žvejybos teises ES laivams, bet užtikrinti, kad ES teiktų finansavimą ir techninę paramą už tai, kad trečiojoje šalyje partnerėje būtų taikomos panašios tvaraus valdymo taisyklės, kokios taikomos Europos Sąjungoje;
24. primena, kad vertinant vadinamųjų tausios žuvininkystės susitarimų (SFA) poveikį svarbu tinkamai atskirti pagalbą, skiriamą žuvininkystės sektoriaus plėtrai trečiojoje šalyje, ir pagalbą, teikiamą mokant už žvejybos teises;
25. vis dėlto apgailestauja, kad ES dvišaliais susitarimais ne visada pasiekiami ši pirmiau minėta nauda ir pabrėžia, kad, atsižvelgiant į Sutarties 349 straipsnį, reikia atlikti poveikio susijusiems atokiausiems regionams vertinimus, tačiau pripažįsta, kad nuo ankstesnės reformos daug kas pagerėjo; mano, kad susitarimų sėkmės pagrindas yra pagerintas mokslinių išteklių būklės vertinimas, vietos gyventojams teikiama nauda ir žvejybos valdymo stiprinimas;
26. palankiai vertina Komisijos ketinimą į ateities dvišalius susitarimus įtraukti keletą nuostatų – tai, jog reikia laikytis principo, kad išteklių, kurių perteklius, palyginti su pakrantės valstybės pajėgumais, yra moksliskai įrodytas, prieinamumas turi būti ribojamas atsižvelgiant į UNCLOS nuostatas; turi būti išsaugojamos žmonių teisės pagal tarptautinius susitarimus žmogaus teisių srityje; ir išimties sąlyga turi būti sugriežtinta ir visuose susitarimuose suformuluota vienodai, bet kuriuo atveju užtikrinant, kad būtų griežtai laikomasi demokratinių principų;
27. mano, kad ES dvišaliuose susitarimuose turėtų būti atsižvelgiama ne tik į UNCLOS 62 straipsnį dėl perteklinių išteklių, bet taip pat į 69 ir 70 straipsnius dėl regione esančių priėjimo prie jūros neturinčių arba geografiniu požiūriu nepalankioje padėtyje esančių valstybių teisių, ypač atsižvelgiant į vietos gyventojų mitybos ir socialinius bei ekonominius poreikius;
28. mano, kad žmogaus teisių sąlyga turi būti įgyvendinta be diskriminacijos ir privalo būti taikoma vienodai visose šalyse, ir ne tik žuvininkystės, bet ir prekybos susitarimams; mano, kad per Pasaulio prekybos organizaciją (PPO) reikia bausti šalis, kurios savo gamyboje vis dar nevykdo žmogaus teisių arba naudojasi vaikų darbu savo gamyklose, taip pat diskriminuoja moteris joms neatlyginant už darbą arba nepripažįstant jų veiklos bei jų ekonominio indėlio į žuvininkystės ir akvakultūros sektorius;
29. ragina esamuose arba naujuose susitarimuose įgyvendinti integruotąjį ekologinėmis

sistemomis grįstą valdymą;

30. mano, kad ateityje įmonių įnašo didinimas žuvininkystės susitarimuose turi atitikti didesnę paties sektoriaus įtaką taisyklėms ir techninėms priemonėms, dėl kurių Komisija derasi šiuose susitarimuose;
31. mano, jog žvejybos leidimų reglamentą reikėtų iš dalies pakeisti, kad su ES vėliava plaukiojantys laivai, laikinai išregistruoti iš valstybės narės registro ir siekiantys ieškoti žvejybos galimybių kitur, neturėtų teisės 24 mėnesius naudotis SFA ir išsiregistruojant galiojančių protokolų teikiamomis žvejybos galimybėmis, jeigu jie vėliau vėl bus įregistruoti ES valstybės narės registre; mano, kad tai turėtų būti taikoma ir laikinam perregistravimui, kai žvejojama pagal RFMO susitarimus;
32. mano, kad dabar taikomą socialinę išlygą reikėtų sugriežtinti į ją įtraukiant pareigą laikytis Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) 188 konvencijos, TDO rekomendacijos Nr. 199 dėl darbo žuvininkystės sektoriuje ir aštuonių pagrindinių TDO konvencijų¹ ir užtikrina, kad ne ES gyvenančių, bet su ES vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbančių įgulos narių darbo sąlygos būtų tokios pat kaip ES gyvenančių įgulos narių darbo sąlygos;
33. mano, kad tausios žuvininkystės susitarimais reikėtų prisidėti prie tvaraus trečiųjų šalių partnerių vystymosi ir remti vietos privatųjį sektorių, pirmiausia mažmeninę žuvininkystę ir MVI, šiuo tikslu ragina didinti vietos žvejų užimtumą ir plėtoti vietos tvaraus perdirbimo pramonę bei rinkos veiklą;
34. ragina Komisiją gauti išsamesnių ir patikimesnių duomenų iš pakrantės valstybės apie bendrą žvejybos mastą, įskaitant laimikius, jos vandenyse, tai yra reikalavimas išspręsti svarbią perviršiaus nustatymo užduotį ir užkirsti kelią išteklių pereikvojimui; pažymi, kad vykdant ES žvejybos ir vystymosi politiką galima skatinti pagerinti reikiamus pajėgumus pateikti tokią informaciją trečiosiose šalyse;
35. be to, ragina Komisiją skatinti didesnę skaidrumą nustatant žuvų išteklių naudojimo dydžius vandenyse, kurie priklauso pakrančių valstybių jurisdikcijai;
36. dar kartą patvirtina, kad, laikantis atsižvelgimo į istorinę sąsają tarp pakrantės bendruomenių ir vandenų, kuriose jos nuo seno žvejojo, principo, ES laivai neturėtų konkuruoti su vietos žvejais dėl tų pačių išteklių arba vietos rinkose ir kad turėtų būti palengvintas vietos ES veiklos vykdytojų bendradarbiavimas, todėl pabrėžia, kad reikia tiksliai apskaičiuoti perteklių;
37. mano, jog ES turi labiau stengtis padėti trečiosioms šalims, su kuriomis ji derasi dėl dvišalių susitarimų – suteikti joms pakankamai duomenų ir informacijos, kad jos galėtų patikimai įvertinti išteklius, o suteikus Europos finansavimą mokslinių tyrimų laivui, plaukiojančiam regionuose, kuriuose veiklą vykdo ES laivai, būtų galima atlikti gerokai patikimesnes mokslines žuvų išteklių analizes, kurios yra būtina bet kokio SFA sąlyga;

¹ 1930 m. Priverstinio darbo konvencijos (Nr. 29), 1948 m. Asociacijų laisvės ir teisės jungtis á organizacijas gynimo konvencijos (Nr. 87), 1949 m. Teisės jungtis á organizacijas ir vesti kolektyvines derybas konvencijos (Nr. 98), 1951 m. Vienodo atlyginimo konvencijos (Nr. 100), 1957 m. Priverstinio darbo panaikinimo konvencijos (Nr. 105), 1958 m. Kovos su diskriminacija (uþimtumo ir profesinės veiklos) konvencijos (Nr. 111), 1973 m. Minimalaus amþiaus konvencijos (Nr. 138), 1999 m. Nepriimtino vaikø darbo uþdraudimo konvencijos (Nr. 182);

38. prašo, kad skirtingų valstybių narių vykdomos mokslinių tyrimų kampanijos vietose, kuriose žvejoja ES laivynas, būtų kaip galima labiau skatinamos ir vykdomos bendradarbiaujant su susijusiomis pakrantės valstybėmis, taip pat suteikiant prieigą vietos mokslininkams; ragina, kad valstybės narės ir Komisija šiuo aspektu labiau bendradarbiautų ir būtų didinamas finansavimas siekiant kuo labiau išplėsti mokslinius tyrimus ES išorės vandenyse;
39. mano, kad kartu reikėtų dėti daugiau pastangų siekiant gauti reikiamus duomenis iš trečiųjų šalių, su kuriomis ES yra sudariusi dvišalius žvejybos susitarimus, kad būtų galima įvertinti susitarimo veiksmingumą ir, ar vykdomos sąlygos, pvz., kad būtų teikiama nauda vietos gyventojams;
40. pabrėžia bendrų mokslinių grupių, atsakingų už geriausiais turimais duomenimis pagrįstų mokslinių nuomonių apie žuvininkystės išteklių būklę teikimą, svarbą siekiant išvengti peržvejavimo, atsižvelgiant į tai, kad žvejybos sektoriaus, ypač mėgėjiškos žvejybos, vaidmuo užtikrinant aprūpinimą maistu daugelyje besivystančių šalių yra itin svarbus; primygtinai ragina užtikrinti, kad tos grupės turėtų tinkamų finansinių, techninių ir žmogiškųjų išteklių ir galėtų vykdyti savo užduotis bei dirbti kartu su RFMO;
41. ragina Komisiją, kad skatintų SFA apskritai stiprinti tikslinį mokslinį ir techninį bendradarbiavimą, taip pat padidinant jungtinių mokslinių komitetų vaidmenį; taip pat ragina, kad būtų stengiamasi pasiekti higieninių ir sanitarinių sąlygų suderinimą tarp ES ir trečiųjų šalių;
42. visiškai pritaria, kad finansinės kompensacijos už naudojimąsi žvejybos ištekliais būtų atsietos nuo sektorinės paramos vystymuisi; primygtinai teigia, kad laivų savininkai turėtų sumokėti sąžiningą, pagal rinką nustatytą išlaidų dalį, kai jos patiriamos įgyjant teisę naudotis žvejybos zonomis pagal dvišalį žuvininkystės susitarimą; prašo, kad būtų atlikta nuosekli laivų savininkų mokamos dalies už leidimo žvejybai suteikimą analizė, įskaitant potencialų laimikį ir veiklos išlaidas; mano, kad yra būtina labiau prižiūrėti, kaip teikiama sektoriaus parama, įskaitant galimybę sustabdyti išmokas, jeigu pakrantės valstybė neįvykdo įsipareigojimų;
43. primygtinai teigia, kad sektoriaus paramai skirtas finansinis paketas turi būti veiksmingesnis ir pasiekti daugiau bei geresnės kokybės rezultatų, ypatingą dėmesį skiriant moksliniams tyrimams, duomenų rinkimui ir žuvininkystės veiklos kontrolei bei valdymui;
44. ragina Komisiją užtikrinti, kad pagal tausios žuvininkystės susitarimus teikiamai sektorinei paramai skiriamų asignavimų tikslas būtų remti administracinius ir mokslinius trečiųjų šalių pajėgumus ir teikti paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei stiprinti ES vystomojo bendradarbiavimo tikslus, ir kad ši parama būtų suderinta su nacionaliniu susitarimą pasirašiusios šalies plėtros planu; ragina, kad šie asignavimai nepakeistų bendradarbiavimo žuvininkystės srityje, numatomo pagal kitus susitarimus ar priemones, o veikiau jį papildytų suderintu, skaidriu, veiksmingu ir tikslingesniu būdu;
45. ragina Komisiją derantis dėl SFA stengtis užtikrinti, kad pakrantės valstybė skirtų būtiniausia pagal SFA vystymuisi skirtos sektorinės paramos dalį projektams, kuriais siekiama, kad būtų pripažįstamas, remiamas ir įvairinamas moterų vaidmuo žuvininkystės sektoriuje, užtikrinant vienodo požiūrio ir moterų bei vyrų lygių galimybių principo taikymą, pirmiausia mokymui ir galimybėms gauti finansavimą bei paskolas;

46. mano, kad ateityje priimant tinkamus sprendimus reikia atsižvelgti į sektoriaus paramą plėtrai;
47. primygtinai reikalauja, kad Komisija atidžiai stebėtų dvišalių susitarimų įgyvendinimą, Parlamentui ir Tarybai būtų kasmet siunčiamos ataskaitos, o nepriklausomų išorės ekspertų atlikti vertinimai būtų laiku siunčiami teisės aktų leidėjams prieš derantis dėl naujų protokolų, kurie visi turėtų būti vieši, pagal atitinkamas duomenų apsaugos taisykles ir išversti bent į tris ES oficialias kalbas;
48. pabrėžia, kad Parlamentas turi būti tinkamai įtrauktas į pasiruošimo darbus ir derybų procesą ir ilgalaikį dvišalių susitarimų veikimo stebėjimą ir vertinimą pagal SESV nuostatas; primygtinai reikalauja, kad Parlamentas lygiomis teisėmis su Taryba pagal SESV 13 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 10 dalį turėtų būti nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais su ŽSPS susijusios procedūros etapais; primena savo įsitikinimą, kad Parlamentui turėtų atstovauti stebėtojai pagal žvejybos susitarimus numatyto Jungtinio komiteto posėdžiuose, ir primygtinai pabrėžia, kad šiuose posėdžiuose taip pat stebėtojų teisėmis turėtų dalyvauti pilietinės visuomenės atstovai, įskaitant ir ES ir trečiųjų šalių žuvininkystės sektoriaus atstovus;
49. palaiko mokslinių auditų įgyvendinimą siekiant iš anksto įvertinti žuvų išteklius prieš derybas dėl susitarimų, ir ragina, kad trečioji šalis turėtų informuoti apie jos vandenyse plaukiojančių kitų šalių laivynų pastangas, kad šie tikslai būtų veiksmingi;
50. yra įsitikinęs, kad visiškas laimikių, išmokų ir sektorinės paramos įgyvendinimo skaidrumas bus atsakingos ir tausios žvejybos, grindžiamos geru valdymu ir kova su neteisingu ES paramos panaudojimu ir su korupcija, plėtros būtina priemonė;
51. taip pat pabrėžia, kad būtina gerinti skaidrumą derybų ir žvejybos susitarimų galiojimo metu, tiek ES, tiek trečiųjų šalių atžvilgiu;
52. ragina valstybes nares pakrančių valstybėms kasdien pranešti apie laimikius ir visapusiškai laikytis taisyklių, taikomų šalių partnerių vandenyse;
53. yra tvirtai įsitikinęs, kad Komisija turėtų užtikrinti, jog derybos su trečiosiomis šalimis dėl naujų susitarimų arba dvišalių žuvininkystės susitarimų protokolų būtų pradedamos pakankamai anksti prieš nustojant galioti tokioms nuostatom; šiuo atžvilgiu pabrėžia būtinybę užtikrinti ankstyvą Parlamento dalyvavimą, kad būtų galima išvengti laikinojo tokių nuostatų taikymo, dėl kurio atsiranda *negrįžtamų padarinių*, neatitinkančių nei ES, nei trečiosios šalies interesų;
54. mano, kad Europos žuvininkystės pramonė turėtų prisiimti didelę finansinę dalį sąnaudų, patiriamų įgyjant teisę naudoti ne ES žvejybos rajonus pagal dvišalį arba daugiašalį žuvininkystės susitarimą;
55. mano, kad derybas dėl ES dvišalių susitarimų, ypač susijusių su tunų žvejybos laivynu, ir jų įgyvendinimą reikėtų vertinti regioniniu požiūriu, o, kai taikytina, juose įtvirtintos sąlygos turėtų būti aiškiai susietos su atitinkamų RFMO valdymo priemonėmis ir veiklos rezultatais;
56. mano, kad būtina, regioniniu lygiu išreikšti Komisijai savo nuogastavimus dėl akivaizdaus su jūreivių samdymu susijusių priemonių pasikeitimo, nes daugeliu atveju

palaiapsniui grįžtama prie netvarios įdarbinimo atsižvelgiant į pilietybę politikos, užuot įdarbinus AKR valstybių piliečius apskritai;

57. mano, kad reikėtų sudaryti dvišales konvencijas siekiant skatinti Sąjungos žuvininkystės investicijas tose šalyse, kuriose šiuo metu nėra partnerystės susitarimų ir nėra perteklinės žvejybos galimybių, ir taip siekti tausios žvejybos; be to, mano, kad šiais atvejais Europos vystymosi fondų ir dvišalių susitarimų fondų koordinavimas turėtų būti svarbiausias tikslas;

Regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos (RFMO)

58. primygtinai ragina ES lyderiauti stiprinant RFMO, kad gerėtų jų veiklos rezultatai – nepriklausomos įstaigos turėtų jas apklausti, kaip joms pavyksta įgyvendinti tikslus, taip pat ragina ES užtikrinti, kad per šias apklausas pateiktos rekomendacijos būtų greitai ir visapusiškai įgyvendintos; primygtinai ragina ES imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad visose RFMO būtų įsteigtas veiksmingas atitikties komitetas, ir mano, kad tais atvejais, kai yra įrodyta, kad valstybės nesilaiko reikalavimų, turi būti taikomos atgrasančios, proporcingos ir nediskriminacinės sankcijos – mažinamos kvotos, leistinos žvejybos pastangos, pajėgumai ir kt.;
59. ragina Komisiją skirti didesnę finansavimą regioninėms žuvininkystės valdymo organizacijoms, kadangi joms tenka pagrindinis vaidmuo kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba;
60. mano, kad ES turėtų stengtis patobulinti RFMO sprendimų priėmimo sistemą, siekdama išplėsti „mažiausio bendro vardiklio“ požiūrį, kurį galima pasiekti bendru susitarimu, taip pat pripažįstamas poreikis vykdyti diskusijas prieš balsuojant, jei nepriimamas bendras susitarimas; mano, kad reikia skatinti daugiamečius planus;
61. mano, kad Sąjunga turi geriau koordinuoti savo žuvininkystės ir plėtros politiką, taip pat dalyvauti ilgalaikiuose išsamiuose sisteminiuose dialoguose ir partnerystėse su kitomis vėliavos, rinkos ir pakrantės valstybėmis, kad galėtų visame pasaulyje gerinti žuvininkystės valdymą ir maisto saugą;
62. ragina Komisiją lyderiauti siekiant skatinti RFMO aprėptiems visa apimančią tinklą, kad visa žvejyba tarptautiniuose vandenyse būtų veiksmingai valdoma taikant ekosisteminių ir atsargumo požiūrį ir taip užtikrinant išteklių išsaugojimą; šiuo tikslu primena, kad rems naujų RFMO sukūrimą ten, kur jų nėra, ir padidins esamų RFMO kompetenciją arba persvarstys savo konvencijas;
63. pažymi, kad dėl klimato kaitos ir rūšių pasiskirstymo pokyčių atsiveria nauji žvejybos rajonai Arkties vandenyse; mano, kad ES turėtų imtis iniciatyvų užtikrinti, kad žvejybos veikla būtų veiksmingai valdoma (kad ją valdytų esamos RFMO arba būtų sukurta nauja RFMO) ir šiuose vandenyse būtų užtikrintas tvarus išteklių valdymas ir apsauga; mano, kad žvejybą iš pradžių reikėtų apriboti, kad būtų galima moksliskai įvertinti Arkties vandenų išteklius ir nustatyti jiems tinkamą tvarią žuvininkystę;
64. pažymi, kad Juodosios jūros regionui būtų naudinga įsteigti naują RFMO, ir primygtinai ragina Komisiją pasiūlyti ją įsteigti;
65. mano, kad RFMO privalo parengti valdymo sistemas, kurios leistų išteklius išlaikyti virš

didžiausio galimo tausaus žvejybos laimikio lygio, užtikrinti teisingą ir sąžiningą jų paskirstymą pagal skaidrius ekologinius ir socialinius kriterijus ir pagal istorinį laimikį siekiant gauti žvejybos galimybių, kuriomis būtų tokiu būdu atsižvelgiama į besivystančių šalių teisėtas teises ir lūkesčius, taip pat į laivynų, kurie vykdo tvarią žvejybą šiuose vandenyse, lūkesčius, tuo pat metu užtikrinant, kad valdymo ir apsaugos priemonės visapusiškai įgyvendintų visi nariai;

66. griežtai nepitaria, kad regioninėse žuvininkystės valdymo organizacijose ES skatintų perleidžiamosios žvejybos koncesijos sistemų taikymą; mano, kad kiekvienos teisėmis grindžiamos RFMO valdymo sistemos priėmimas neturėtų daryti žalos nuo žvejybos priklausomų bendruomenių pragyvenimui besivystančiose šalyse;
67. mano, kad dalyvaujant visoms susijusioms šalims nuo politikos formavimo iki jos taikymo, bus pasiektas geras valdymas;
68. prašo atlikti išsamią ES laivynų, turinčių leidimus žvejoti ne ES vandenyse, žvejybos pajėgumų analizę taikant patikimus laivų gebėjimo sugauti žuvis rodiklius, atsižvelgiant į technologijų pažangą ir remiantis 1999 m. FAO Techninės konsultacijos dėl žvejybos pajėgumų nustatymo rekomendacijomis¹; mano, kad ES turėtų nustatyti, kuriose RFMO yra pajėgumų pertekliaus problemų ir užtikrinti laivyno pajėgumų išaldymą ir suderinimą, ypatingą dėmesį skiriant pakrančių valstybių teisėms;

Kiti išorės aspekto elementai

69. mano, kad nors ES įmonių veikla užsienyje gali neapsiriboti BŽP išorės aspektu, prekybos veikla ir privatūs ES laivų savininkų ir trečiųjų šalių susitarimai, įskaitant tuos, kurie įgyvendinami pagal dvišalę bendradarbiavimo politiką, turi būti teisiškai vykdomi ir ginami, jeigu yra įgyvendinami laikantis tarptautinės teisės;
70. mano, kad Europos žuvininkystės investicijos užsienyje turėtų būti BŽP išorės aspekto trečiasis komponentas, kartu su žvejybos susitarimais ir RFMO ir kad BŽP privalo skatinti tvarias žuvininkystės investicijas užsienyje;
71. mano, kad BŽP turėtų skatinti įmonių socialinės atsakomybės strategijas, kad galėtų visiškai prisiimti mūsų socialinę atsakomybę atsižvelgiant į ES 2011–2014 m. strategiją dėl įmonių socialinės atsakomybės;
72. mano, kad valstybės narės Komisijai turėtų ir toliau teikti informaciją apie privačius ES laivų savininkų ir trečiųjų šalių susitarimus ir apie bendrą veiklą trečiosiose šalyse, įskaitant pagal šiuos susitarimus dirbančių ir bendrą veiklą vykdančių laivų numerį, tipą ir jų laimikius, ir kad ši informacija turėtų būti skelbiama viešai pagal asmens duomenų ir su prekyba susijusių duomenų apsaugos taisyklės, kaip nustatyta žvejybos leidimų reglamente;
73. ragina ES propaguoti visuotinę ir daugiašalę darbotvarkę, apimančią atsakomybę vystant tausią žuvininkystę;
74. ragina Komisiją ir valstybes nares rimtai apsvaistinti metodus, kaip kurti dideles paskatas, kad su ES vėliava plaukiojantys laivai išliktų užregistruoti ES registre, jeigu jų

¹ <http://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf>.

neplanuojama įregistruoti valstybėse, turinčiose gerą reputaciją visose atitinkamose RFMO; mano, kad geriausias būdas tai pasiekti yra užtikrinti, kad vyksta teisėta su ES vėliava plaukiojančių laivų ir laivų, plaukiojančių su trečiųjų laivų vėliavomis, konkurencija, iš trečiųjų šalių reikalaujant tų pačių ekologiško ir socialinio tvarumo standartų, tiek dvišališkai tiek daugiašališkai;

75. reiškia nepasitenkinimą, kad Komisija į ES NNN sąrašą įtraukė tik tuos į jį įtrauktinus laivus, kuriuos pasiūlė RFMO, o kitų neįtraukė ir nepasiūlė taikyti nebendradarbiaujančių šalių sąrašo, nors NNN reglamentas galioja jau daugiau kaip dvejus metus ir ragina kuo skubiau tai padaryti; pabrėžia, kad būtina siekti svarbiausių partnerių paramos norint panaikinti NNN žvejybą visuose vandenynuose;
76. primygtinai reikalauja, kad trečiosioms šalims laivų fitosanitarinius sertifikatus, kuriuos turint žuvininkystės produktus galima eksportuoti į ES, išduotų ne trečiosios šalys, bet Komisija;
77. primena, kad reikia diferencijuotai nustatyti didžiausią ES išorės laivyno pajėgumų ribą veikiant kartu su RFMO, taip pat atsižvelgti į diferencijuotą padėtį, kurioje veikia šis laivyno segmentas;
78. ragina bankus ir kitas skolinimo įstaigas prieš suteikiant galimybę gauti kapitalo numatyti pareigą atlikti ekonominio, socialinio ir ekologinio veiklos tvarumo įvertinimus, o ne vien atsižvelgti į trumpalaikį pelningumą;
79. mano, kad įgyvendinant ES prekybos politiką taip pat turėtų būti prisidedama prie tvarios žvejybos visame pasaulyje ir tuo tikslu, remiantis lengvatinės prekybos susitarimais, turėtų būti skatinama laikytis atitinkamų tarptautinių žuvininkystės valdymo konvencijų ir susitarimų;
80. ragina Komisiją užtikrinti, kad ES dvišaliuose ir daugiašaliuose prekybos susitarimuose būtų skatinama sąžininga, skaidri ir tvari prekyba žuvimi;
81. mano, kad taip pat reikia numatyti skatinimo priemones, kad trečiosios šalys, kurios nesivadovauja ES standartais, perimtų gerą patirtį ir, kur taikoma, nustatyti prekybos priemones, pvz., uždrausti neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos (NNN) žvejybos produktų importą, priemones dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų, gautų nesilaikant žmogaus teisių, Jungtinių Tautų konvencijų dėl darbo ir laivybos;
82. ragina Komisiją skatinti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su NNN žvejyba, apsvarstant, ar naudingas kitų tokių dviejų šalių kaip JAV ir Japonija, kurios kartu su ES yra svarbiausios pasaulio žuvininkystės rinkos, dalyvavimas, kad vienas iš būdų tai išspręsti būtų vienintelio identifikavimo numerio, kuris užtikrintų visiškai skaidrų produkto atsekamumą taikymas visiems laivams;
83. pabrėžia, kad šaliai partneriui padarius rimtą ir sistemingą RFMO tikslų ar bet kokių kitų tarptautinių susitarimų, kurių viena iš šalių yra ES, susijusių su žuvų išteklių apsauga ir valdymu, pažeidimą gali prireikti laikinai panaikinti lengvatinius muitų tarifus; ragina Komisiją reguliariai Parlamentui pranešti apie tai, kaip įgyvendinamos su žuvų apsauga ir valdymu susijusios nuostatos, numatytos jos pasiūlyme dėl atnaujintos bendrųjų lengvatinių muitų tarifų sistemos;

84. mano, kad ES turi užtikrinti, kad vykdant tarptautinę prekybą importuoti produktai atitiktų tokias taisykles ir normas, kokios taikomos ES produktams;
85. ragina Komisiją užtikrinti, kad trečiųjų šalių žuvis ir žuvininkystės produktai atitiktų vienodas sanitarines bei higienos sąlygas ir būtų pagaminti taikant tvarios žvejybos principą, ir tokiu būdu sudaryti vienodas ES ir ne ES šalių žuvininkystės sąlygas;
86. ragina Komisiją toliau paprastinti ES politiką, susijusią su plėtros, prekybos ir žuvininkystės politikos tikslais;
87. primygtinai reikalauja, kad prieš sudarant daugiašalius prekybos susitarimus, dėl kurių derasi ES:
- trečiojoje šalyje ir ES valstybėse narėse būtų atlikti poveikio aplinkai ir socialinio poveikio vertinimai atsižvelgiant į išteklių pereinamumą, taip pat būtų atsižvelgta į ankstesniais susitarimais sukurtus tinklus,
 - laikomasi kilmės taisyklių,
 - susitarimuose būtų reikalaujama užtikrinti produkto atsekamumą siekiant įsitikinti, ar jis yra teisėtas ir tvarios žvejybos rezultatas,
 - susitarimais nebūtų kliudoma įgyvendinti NNN reglamentą ar kitas BŽP nuostatas,
 - į susitarimus būtų įtrauktos nuostatos, kuriomis būtų užtikrinama, kad būtų prekiaujama tik iš tinkamai valdomų žuvininkystės išteklių kilusiais žuvininkystės produktais,
 - susitarimais nebūtų gausinama prekyba, nes tada būtų pereinamami ir mažinami išteklių,
 - būtų užtikrinama, kad netvariai sužvejoti produktai nepateks į ES rinką,
 - į susitarimus būtų įtrauktos finansinės paramos mokėjimo nutraukimo ir peržiūros nuostatos, taip pat nuostatos dėl protokolo įgyvendinimo sustabdymo, jei bus pažeisti esminiai ir pamatiniai žmogaus teisių principai, kaip numatyta, pvz., Kotonu susitarimo 9 straipsnyje, arba jei būtų nesilaikoma TDO deklaracijos dėl pagrindinių principų ir teisių darbe,
88. primena, kad daugeliui ES prekybos partnerių taikomi skirtingi teisės aktai, todėl kilmės taisyklių ir jų telkimo klausimas yra ginčytina ir opi problema vedant prekybos derybas; todėl ragina Europos Komisiją šiam klausimui skirti išskirtinį dėmesį ir derėtis dėl suderintų sprendimų, dėl kurių ES žuvininkystės sektorių atstovams nebūtų sudaromos nepalankios sąlygos;
89. palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl su prekyba susijusių priemonių, kaip antai importo apribojimų žuvims ir žuvies produktams, kurie turi būti taikomi šalims, kuriose leidžiama netaisyti žvejyba, užtikrinant, kad jos laikytųsi PPO taisyklių;
90. primygtinai ragina ES parengti ir įgyvendinti vandenynų ir jūrų regionams skirtas strategijas, pirmiausia skirtas tiems regionams, kuriuose tvarią žvejybą galima užtikrinti tik tarptautiniu bendradarbiavimu;

o

o o

91. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.